

РЕШЕНИЕ

№ 5801

гр. София, 19.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева

Полина Величкова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **8801** по описа за **2024** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от пълномощник на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите против решение № 2853/17.06.2024г. по НАХД № 2065/2024г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 114 състав. С решението е отменено наказателно постановление (НП) № 738011 – F708745/14.11.2023г., издадено от касатора, с което на „Атроник“ ЕООД е наложена имуществената санкция в размер на 3000 лв., на основание чл.108, ал.1 от Закона за хазарта и нарушителят е предупреден съгласно чл.63, ал.4, изр.второ от ЗАНН..

Касаторът излага оплаквания, че неправилно СРС приел, че е налице маловажен случай, тъй като се касае за формално нарушение и не са налице смекчаващи отговорността обстоятелства, които да неутрализират наличната обществена опасност на деянието и че определена в минималния ѝ размер санкцията е правилна съгласно чл.27 от ЗАНН. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, тъй като основанието за отмяна на НП е чл.28 от ЗАНН, като нарушението е доказано.

Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде присъдено адвокатско възнаграждение за касационната инстанция.

Прокурорът от СГП намира, че касационната жалба е основателна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XX касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. Въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя и към които препраща на основание чл.221, ал.2, изр.2 АПК.

При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

По касационните доводи:

Неоснователно е оплакването за неправилна преценка за маловажен случай. СРС се е обосновал мотивирано защо счита, че с поставянето на тел вместо шнур на кочана с РКО е обезпечена функцията на прошнуроването и макар формално да е допуснато нарушение на едно от изискването на чл.17, ал.1, изр.1 от Наредба за общите задължителни правила за организацията на работата и финансовия контрол при организиране на хазартни игри и задължителни образци за счетоводна отчетност за видовете хазартни игри, то е маловажен случай, защото с него не е създадена възможност за нарушаване на отчетността на дейността на дружеството или укриване на доходи. При формалните нарушения също има маловажни случаи, като от значение са конкретните факти и обстоятелства, при които са извършени, насочващи към по ниска степен на обществена опасност в сравнение с други от този вид, а в настоящия случай именно конкретните обстоятелства очертават такъв случай, както правилно е приел районният съд.

С оглед изхода на спора и на основание чл.63д, ал.1 ЗАНН следва да бъде уважено искането на ответника за възстановяване на направените от него разноски по делото. Установява се последните да са в размер на 600 лв. хонорар за адвокат, платен съгласно отбелязването в представения договор за правна помощ и съдействие. Сумата следва да бъде възстановена от НАП, която е юридическо лице съгласно чл.2, ал.2 от Закона за НАП.

Неоснователно е възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение, тъй като същото е в рамките на минималното възнаграждение съгласно чл.18, ал.2 във връзка с чл.7, ал.2, т.2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа. Що се отнася до претенцията за юрисконсултско възнаграждение на касатора,

тя е неоснователна, тъй като съгласно чл.63д, ал.1 от ЗАНН разноските се присъждат по реда на АПК, който съгласно чл.143, ал.3 предвижда, че са за ответника при отхвърляне на оспорването, в случая се отхвърля касационната жалба и на касатора не се следват разноси предвид изхода на делото, същото се отнася и за производството пред СРС.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН Административен съд София – град, XX касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2853/17.06.2024г. по НАХД № 2065/2024г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 114 състав.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на „Атроник“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], сумата 600 лв. (шестстотин лева) разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.